

ся въздържа, и то отъ страхъ да не бы да ви огорча.

Грабчо.

Ходи ли да я посѣтишъ ?

Славчо.

Да, тате !

Грабчо.

Много пожти ли ?

Славчо.

Нѣколко пожти.

Грабчо.

Какъ вы пріемаше ?

Славчо.

Твърдѣ добрѣ и учтиво ; но тя не знаеше кой съмъ азъ ; за това ся и почуди одевѣ като мя видѣ тука.

Грабчо.

И яви ли ѝ ты желаніята си и цѣльта си да я земнешъ за съпруга ?

Славчо.

Безъ друго ! нѣщо даже ся поотворихъ за това и предъ майка ѝ.

Грабчо.

Даде ли тя вниманіе на предложеніето ти за дъщеря ѝ ?

Славчо.

Съ голѣма учтивость.

Грабчо.

Дѣвойката отговаря ли на любовъта ти ?

Славчо.

Ако трѣба да повѣрвамъ вънкашность-